

Αρχική σελίδα>Οικογενειακά και κληρονομικά θέματα>Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Σλοβενία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Το σλοβενικό δίκαιο αναγνωρίζει:

- α) την έκδοση συναινετικού διαζυγίου,
- β) την έκδοση διαζυγίου βάσει συμφωνητικού που καταρτίζεται ενώπιον συμβολαιογράφου και
- γ) την έκδοση διαζυγίου κατόπιν αίτησης διαζυγίου (με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας).

α) Στην περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, το δικαστήριο εκδίδει διαζύγιο βάσει του άρθρου 96 του οικογενειακού κώδικα (Družinski zakonik) υπό την προϋπόθεση ότι οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με τη φροντίδα, την ανατροφή και τη συντήρηση τυχόν κοινών τέκνων του ζεύγους, καθώς και σχετικά με την επικοινωνία των τέκνων με τους γονείς, σύμφωνα με τις διατάξεις του οικογενειακού κώδικα και εφόσον έχουν υποβάλει, με τη μορφή εκτελεστής συμβολαιογραφικής πράξης, συμφωνητικό σχετικά με τη διανομή της κοινής τους περιουσίας, το οποίο καθορίζει ποιος από τους δύο θα παραμείνει στην οικία του ζεύγους ή θα καταστεί ένοικος αυτής, και σχετικά με τη διατροφή του συζύγου που δεν διαθέτει ίδια μέσα διαβίωσης και είναι άνεργος χωρίς δική του υπαιτιότητα.

Πριν από την έκδοση του διαζυγίου, το δικαστήριο πρέπει να κρίνει αν η συμφωνία μεταξύ των συζύγων διασφαλίζει τη φροντίδα, την ανατροφή και τη συντήρηση τυχόν κοινών τέκνων του ζεύγους, καθώς και την επικοινωνία μεταξύ των τέκνων και των γονέων με γνώμονα το συμφέρον των τέκνων. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η συμφωνία των συζύγων δεν είναι προς το συμφέρον των τέκνων, απορρίπτει την αίτηση λύσης του γάμου με συναινετικό διαζύγιο.

β) Εάν δύο σύζυγοι οι οποίοι δεν έχουν κοινά τέκνα επί των οποίων ασκούν γονική μέριμνα, επιθυμούν τη λύση του γάμου τους και καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τη διανομή της κοινής τους περιουσίας, με την οποία καθορίζεται ποιος από τους δύο θα παραμείνει στη συζυγική οικία ή θα καταστεί ένοικος αυτής, και σχετικά με τη διατροφή του συζύγου που δεν διαθέτει ίδια μέσα διαβίωσης και είναι άνεργος χωρίς δική του υπαιτιότητα, προσέρχονται σε συμβολαιογράφο ο οποίος καταρτίζει συμβολαιογραφική πράξη που ενσωματώνει τη συμφωνία τους για τη λύση του γάμου. Ο γάμος λύεται με την υπογραφή της συμβολαιογραφικής πράξης. Η πράξη αυτή αποτελεί τη νομική βάση για την καταχώριση του διαζυγίου στο ληξιαρχείο. Ο συμβολαιογράφος αποστέλλει την πράξη στη διοικητική μονάδα, η οποία καταχωρίζει το διαζύγιο στο ληξιαρχείο εντός οκτώ ημερών από την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ενώπιον του συμβολαιογράφου. (άρθρο 97 του οικογενειακού κώδικα)

γ) Σε περίπτωση που η εξακολούθηση της έγγαμης σχέσης έχει καταστεί, για οποιονδήποτε λόγο, «αφόρητη», οποιοσδήποτε από τους συζύγους μπορεί να καταθέσει αίτηση διαζυγίου. Όταν το δικαστήριο αποφασίζει τη λύση του γάμου βάσει της προηγούμενης παραγράφου, αποφαινεται επίσης για τη φροντίδα, την ανατροφή και τη συντήρηση τυχόν κοινών τέκνων των συζύγων, καθώς και για την επικοινωνία τους με τους γονείς σύμφωνα με τον κώδικα. Προτού το δικαστήριο αποφανθεί σχετικά με τα ζητήματα που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, πρέπει να διαπιστώσει με ποιον τρόπο εξυπηρετείται καλύτερα το συμφέρον του τέκνου. (άρθρο 98 του οικογενειακού κώδικα)

Πριν από την κατάθεση της αγωγής διαζυγίου ή της αίτησης για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου, το αρμόδιο κέντρο κοινωνικών υπηρεσιών (center za socialno delo) παρέχει συμβουλευτική υποστήριξη στους συζύγους, εκτός εάν:

δεν έχουν αποκτήσει κοινά τέκνα επί των οποίων ασκούν γονική μέριμνα·

ένας εκ των συζύγων είναι πνευματικά ανίκανος·

ένας εκ των συζύγων είναι αγνώστου διαμονής ή δεν μπορεί να εντοπιστεί·

ένας εκ των συζύγων ή αμφότεροι οι σύζυγοι διαμένουν στο εξωτερικό.

Σκοπός της συμβουλευτικής υποστήριξης είναι να βοηθήσει τους συζύγους να διαπιστώσουν αν η σχέση τους έχει κλονιστεί σε βαθμό που η έγγαμη συμβίωση έχει καταστεί αφόρητη, τουλάχιστον για έναν από τους δύο ή αν υπάρχει δυνατότητα ο γάμος να διασωθεί. Κατά τη συμβουλευτική υποστήριξη οι σύζυγοι παρίστανται αυτοπροσώπως, χωρίς τους εκπροσώπους τους, (άρθρο 200 του οικογενειακού κώδικα)

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ο οικογενειακός κώδικας αναγνωρίζει μόνο έναν λόγο διαζυγίου: ότι η έγγαμη σχέση έχει καταστεί αφόρητη. Αυτό σημαίνει ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ισχυρά και ανεπανόρθωτα, σε βαθμό που δεν μπορεί πλέον να διασωθεί. Η έγγαμη σχέση θεωρείται ότι έχει καταστεί «αφόρητη» όταν οι σχέσεις μεταξύ των συζύγων δεν έχουν απλώς κλονιστεί προσωρινά, αλλά ισχυρά και ανεπανόρθωτα, για σοβαρούς λόγους. Ο αφόρητος χαρακτήρας αξιολογείται με βάση την κατάσταση που διαπιστώνεται κατά τον χρόνο της ακροαματικής διαδικασίας, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων που οδήγησαν στην τρέχουσα, κατά τον χρόνο αυτό, κατάσταση. Το δικαστήριο διαπιστώνει επίσης ότι η έγγαμη σχέση έχει καταστεί αφόρητη όταν ο άλλος σύζυγος συναινεί στην έκδοση διαζυγίου.

Ο γάμος μπορεί να λυθεί κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε εκ των συζύγων, ενώ δεν απαιτείται η έγγαμη σχέση να έχει καταστεί αφόρητη και για τους δύο. Το ζήτημα της υπαιτιότητας για το γεγονός ότι η έγγαμη σχέση έχει καταστεί αφόρητη δεν θίγεται ούτε διαπιστώνεται από το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της δίκης. Ως εκ τούτου, ο γάμος μπορεί να λυθεί και κατόπιν αίτησης του συζύγου που ευθύνεται για το γεγονός ότι η έγγαμη σχέση κατέστη αφόρητη.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

Οι έννομες συνέπειες του διαζυγίου περιγράφονται αναλυτικά κατωτέρω:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Ο σύζυγος που άλλαξε το επώνυμό του μετά τη σύναψη του γάμου μπορεί, εντός ενός έτους από την έκδοση τελεσίδικης απόφασης διαζυγίου ή απόφασης λύσης του γάμου ή εντός ενός έτους από την υπογραφή της συμβολαιογραφικής πράξης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου με το οποίο εκδίδεται συναινετικό διαζύγιο, να υποβάλει στην αρμόδια αρχή δήλωση ότι επιθυμεί να λάβει εκ νέου το επώνυμο που είχε πριν από τη σύναψη του γάμου. Η δήλωση αυτή μπορεί να υποβληθεί μόνο από πρόσωπο το οποίο δεν είχε αλλάξει περαιτέρω το επώνυμό του κατά τη διάρκεια του γάμου. [Άρθρο 17 του νόμου για τα ονόματα των προσώπων (Zakon o osebnem imenu)]. Η μεταβολή επωνύμου αποτελεί διοικητικό ζήτημα, επί του οποίου δεν αποφαινεται το δικαστήριο αλλά ο αρμόδιος διοικητικός φορέας.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Εάν οι σύζυγοι δεν έχουν συνάψει συμφωνία για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων, κατά τη διανομή των κοινών περιουσιακών τους στοιχείων ισχύει το νομικό τεκμήριο της κατανομής των κοινών περιουσιακών στοιχείων των συζύγων κατά ίσα μέρη· ωστόσο, ο σύζυγος που θεωρεί ότι θα περιέλθει σε μειονεκτική θέση λόγω της κατανομής της περιουσίας κατά ίσα μέρη, μπορεί να ζητήσει να προσδιοριστεί το μερίδιό του κατ' αναλογία προς τη συμβολή

του στη διαμόρφωση της κοινής περιουσίας. Τυχόν αμελητέες διαφορές όσον αφορά το μέγεθος της συμβολής κάθε συζύγου στη διαμόρφωση της συζυγικής περιουσίας δεν λαμβάνονται υπόψη. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης και ειδικότερα τα εισοδήματα κάθε συζύγου, την αρωγή του ενός συζύγου προς τον άλλο, τη φροντίδα και την ανατροφή τυχόν τέκνων, την εκτέλεση οικιακών εργασιών, τη φροντίδα του σπιτιού και της οικογένειας, τη συντήρηση των περιουσιακών στοιχείων, καθώς και οποιαδήποτε άλλη μορφή εργασίας και συμμετοχής στη διαχείριση, τη συντήρηση και την επαύξηση της κοινής περιουσίας. (άρθρο 74 του οικογενειακού κώδικα)

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

Οι γονείς που δεν ζουν μαζί ή που σκοπεύουν να χωρίσουν πρέπει **να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την ανατροφή και τη φροντίδα των τέκνων** με γνώμονα το συμφέρον των τέκνων. Μπορούν να συμφωνήσουν ότι θα αναλάβουν από κοινού τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων, ότι η φροντίδα και η ανατροφή των τέκνων θα ανατεθεί σε έναν από τους δύο γονείς, ή ότι η φροντίδα και η ανατροφή ορισμένων από τα τέκνα θα ανατεθούν σε έναν από τους δύο γονείς και των υπόλοιπων τέκνων στον άλλο γονέα. Εάν οι γονείς δεν καταλήξουν σε συμφωνία, ζητείται η συνδρομή του αρμόδιου κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών για την επίτευξη συμφωνίας. Μπορούν επίσης να ζητήσουν τη διεξαγωγή διαμεσολάβησης.

Εάν οι γονείς καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων, μπορούν να υποβάλουν στο δικαστήριο αίτηση για την υπογραφή δικαστικού συμβιβασμού. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η συμφωνία δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του τέκνου, απορρίπτει την αίτηση.

Εάν, παρά τη συνδρομή του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών, οι γονείς δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την ανατροφή και τη φροντίδα των τέκνων, το δικαστήριο αποφασίζει, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από έναν ή και τους δύο γονείς, από επίτροπο του τέκνου ή από τέκνο που έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το τέκνο είναι σε θέση να κατανοήσει το νόημα και τις έννομες συνέπειες των πράξεών του, ή κατόπιν αίτησης του αρμόδιου κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών:

ότι οι γονείς διατηρούν από κοινού την άσκηση της γονικής μέριμνας σε ό,τι αφορά τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων·

ότι η φροντίδα και η ανατροφή όλων των τέκνων θα ανατεθούν σε έναν από τους γονείς·

ότι η φροντίδα και ανατροφή ορισμένων από τα τέκνα θα ανατεθούν σε έναν από τους γονείς και των υπόλοιπων τέκνων θα ανατεθούν στον άλλο γονέα·

το δικαστήριο μπορεί επίσης, αυτεπαγγέλτως και σύμφωνα με τις διατάξεις του οικογενειακού κώδικα, να αποφασίζει τη λήψη κάθε μέτρου για τη διασφάλιση των συμφερόντων των τέκνων.

Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων, το δικαστήριο λαμβάνει επίσης υπόψη τη γνώμη του τέκνου, εφόσον εκφράζεται από το ίδιο το τέκνο ή από πρόσωπο που το τέκνο εμπιστεύεται και έχει επιλεγεί από το ίδιο το τέκνο, και υπό την προϋπόθεση ότι το τέκνο είναι σε θέση να κατανοήσει το νόημα και τις συνέπειες της διατύπωσης γνώμης. Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με τη φροντίδα και την ανατροφή προς το συμφέρον του τέκνου, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τη γνώμη του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών, η οποία υποβάλλεται στο δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία. [Άρθρα 138 και 143 του οικογενειακού κώδικα, άρθρο 102 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία (Zakon o nepravdnem postopku)].

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Το τέκνο έχει δικαίωμα επικοινωνίας και με τους δύο γονείς, και αντιστρόφως. Η επικοινωνία πρέπει να διασφαλίζει τα συμφέροντα του τέκνου. Ο γονέας στον οποίο έχουν ανατεθεί η φροντίδα και η ανατροφή του τέκνου, ή άλλο πρόσωπο με το οποίο διαμένει το τέκνο, οφείλει να απέχει από κάθε συμπεριφορά που εμποδίζει ή αποτρέπει την επικοινωνία, και πρέπει να προσπαθεί να ενθαρρύνει το τέκνο να υιοθετήσει κατάλληλη συμπεριφορά ως προς την επικοινωνία του με τον άλλο γονέα ή με τους γονείς του. Ο γονέας που έχει επικοινωνία με το τέκνο πρέπει να απέχει από κάθε συμπεριφορά που εμποδίζει την επικοινωνία, τη φροντίδα και την ανατροφή του τέκνου.

Οι γονείς που δεν ζουν μαζί ή που σκοπεύουν να χωρίσουν πρέπει να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την επικοινωνία. Εάν οι γονείς δεν καταλήξουν σε συμφωνία, ζητείται η συνδρομή του αρμόδιου κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών για την επίτευξη συμφωνίας. Μπορούν επίσης να ζητήσουν τη διεξαγωγή διαμεσολάβησης. Εάν οι γονείς καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την επικοινωνία, μπορούν να υποβάλουν αίτηση στο δικαστήριο για την υπογραφή συμβιβασμού. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η συμφωνία δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του τέκνου, την απορρίπτει. Εάν οι γονείς δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την επικοινωνία, το ζήτημα αποφασίζεται από το δικαστήριο.

Η δικαστική διαδικασία για την έκδοση απόφασης σχετικά με την επικοινωνία, καθώς και για την τροποποίηση απόφασης που ρυθμίζει το ζήτημα αυτό, κινείται κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από έναν ή και από τους δύο γονείς, από κηδεμόνα του τέκνου, από τέκνο που έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το τέκνο είναι σε θέση να κατανοήσει το νόημα και τις έννομες συνέπειες των πράξεών του, ή κατόπιν αίτησης του αρμόδιου κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών.

Στην περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, οι σύζυγοι πρέπει να συμπεριλάβουν στη συμφωνία τους για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου συμφωνία σχετικά με την επικοινωνία, την οποία το δικαστήριο ενσωματώνει στην απόφαση έκδοσης συναινετικού διαζυγίου, ενώ πρέπει επίσης να υποβάλουν, μαζί με την αίτηση, έγγραφο με το οποίο βεβαιώνεται η λήψη συμβουλευτικής υποστήριξης πριν από την υποβολή της αίτησης. Εάν το δικαστήριο κάνει δεκτή αίτηση διαζυγίου, αίτηση ακύρωσης γάμου ή αίτηση για την αναγνώριση της ανυπαρξίας ανυπόστατου γάμου, αποφαίνεται επίσης και σχετικά με την επικοινωνία μεταξύ των συζύγων και τυχόν κοινών τέκνων.

Η απόφαση σχετικά με την επικοινωνία εκδίδεται σε πρώτο βαθμό από τα περιφερειακά δικαστήρια (okrožna sodišča) με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.

Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με την επικοινωνία, πρωταρχική σημασία έχει το συμφέρον του τέκνου: η επικοινωνία θεωρείται ότι δεν είναι προς το συμφέρον του τέκνου εάν προκαλεί ψυχολογική πίεση στο τέκνο ή εάν θέτει σε κίνδυνο τη σωματική και πνευματική του ανάπτυξη·

το τέκνο έχει επίσης δικαίωμα να επικοινωνεί με άλλα συγγενικά πρόσωπα που διατηρούν στενούς προσωπικούς δεσμούς με το τέκνο (π.χ. παππούδες και ετεροθαλή αδέρφια).

Το δικαστήριο μπορεί να αφαιρέσει ή να περιορίσει το δικαίωμα επικοινωνίας σύμφωνα με το άρθρο 173 του οικογενειακού κώδικα.

Εάν ο γονέας με τον οποίο διαμένει το τέκνο εμποδίζει την επικοινωνία μεταξύ του τέκνου και του άλλου γονέα και η επικοινωνία δεν μπορεί να καταστεί δυνατή ούτε με την εξειδικευμένη βοήθεια κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών, το δικαστήριο μπορεί, κατόπιν αίτησης του άλλου γονέα, να αποφασίσει να αφαιρέσει την επιμέλεια από τον γονέα που εμποδίζει την επικοινωνία και να την αναθέσει στον άλλο γονέα, εάν θεωρεί ότι ο εν λόγω γονέας θα καταστήσει δυνατή την επικοινωνία και εάν αυτός είναι ο μόνος τρόπος διαφύλαξης των συμφερόντων του τέκνου. Το δικαστήριο εκδίδει νέα απόφαση σχετικά με την επικοινωνία μεταξύ γονέων και τέκνων όταν αυτό απαιτείται λόγω μεταβολής των περιστάσεων και των συμφερόντων του τέκνου.

Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων, το δικαστήριο λαμβάνει επίσης υπόψη τη γνώμη του τέκνου, εφόσον εκφράζεται από το ίδιο το τέκνο ή από πρόσωπο που το τέκνο εμπιστεύεται και έχει επιλεγεί από το ίδιο το τέκνο, και υπό την προϋπόθεση ότι το τέκνο είναι σε θέση να κατανοήσει το νόημα και τις συνέπειες της διατύπωσης γνώμης.

Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με την επικοινωνία προς το συμφέρον του τέκνου, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τη γνώμη του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών, η οποία υποβάλλεται στο δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία. (Άρθρα 141, 142 και 143 του οικογενειακού κώδικα, άρθρο 102 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία).

ΔΙΑΤΡΟΦΗ συζύγων και τέκνων

Οι σύζυγοι μπορούν να αποφασίσουν να υπογράψουν πρακτικό δικαστικού συμβιβασμού σχετικά με τη διατροφή των τέκνων. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η συμφωνία δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του τέκνου, απορρίπτει τη σχετική αίτηση. (άρθρο 191 του οικογενειακού κώδικα)

Σε περίπτωση που οι σύζυγοι δεν καταλήξουν σε συμφωνία είτε μόνοι τους είτε με τη βοήθεια κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών, μπορούν να υποβάλουν αίτηση στο δικαστήριο προκειμένου να εκδώσει σχετική απόφαση. Πριν από την έκδοση της απόφασης, το δικαστήριο πρέπει να ζητήσει τη γνώμη του αρμόδιου κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών και υποχρεούται επίσης να λάβει υπόψη τη γνώμη του τέκνου, εάν την εκφράσει το ίδιο το τέκνο και εφόσον είναι σε θέση να κατανοήσει τη σημασία και τις συνέπειες της διατύπωσης γνώμης. (Άρθρα 140 και 143 του οικογενειακού κώδικα)

Οι γονείς έχουν υποχρέωση διατροφής του τέκνου τους έως την ενηλικίωσή του, ώστε να διασφαλίζουν, ανάλογα με τις δυνατότητές τους, τις συνθήκες διαβίωσης που απαιτούνται για την ανάπτυξη του τέκνου.

Οι γονείς έχουν επίσης υποχρέωση διατροφής του τέκνου το οποίο φοιτά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και μετά την ενηλικίωσή του, εφόσον παρακολουθεί πρόγραμμα τακτικής εκπαίδευσης και δεν εργάζεται και εφόσον δεν έχει εγγραφεί στο μητρώο ανέργων, δηλαδή μέχρι την πρώτη ολοκλήρωση των σπουδών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή την ολοκλήρωση του ανώτατου επιπέδου γενικής ή επαγγελματικής εκπαίδευσης που μπορεί να λάβει το τέκνο σύμφωνα με τους κανόνες για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Η υποχρέωση διατροφής παύει όταν το τέκνο συμπληρώσει την ηλικία των 26 ετών.

Οι γονείς έχουν υποχρέωση διατροφής του τέκνου τους που φοιτά στην τριτοβάθμια τεχνική εκπαίδευση, εφόσον παρακολουθεί πρόγραμμα τακτικής εκπαίδευσης και δεν εργάζεται, και εφόσον δεν έχει εγγραφεί στο μητρώο ανέργων, δηλαδή μέχρι την πρώτη ολοκλήρωση των σπουδών τριτοβάθμιας τεχνικής εκπαίδευσης σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για την τριτοβάθμια τεχνική εκπαίδευση. Οι γονείς έχουν υποχρέωση διατροφής του τέκνου τους που φοιτά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εφόσον παρακολουθεί πρόγραμμα τακτικής εκπαίδευσης και δεν εργάζεται και εφόσον δεν έχει εγγραφεί στο μητρώο ανέργων, δηλαδή μέχρι την πρώτη ολοκλήρωση των προπτυχιακών σπουδών ή του προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών ή του ενοποιημένου προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εάν το πρόγραμμα σπουδών που παρακολουθεί το τέκνο διαρκεί περισσότερα από τέσσερα έτη, η υποχρέωση διατροφής εκτείνεται και στο χρονικό διάστημα που βαίνει πέραν της τετραετούς διάρκειας του προγράμματος σπουδών. Η υποχρέωση διατροφής παύει όταν το τέκνο συμπληρώσει την ηλικία των 26 ετών. (άρθρο 183 του οικογενειακού κώδικα)

Το ύψος της διατροφής καθορίζεται σύμφωνα με τις ανάγκες του αιτούντος και σύμφωνα με τις υλικές και τις βιοποριστικές δυνατότητες του υπόχρεου σε διατροφή. Κατά τον καθορισμό του ύψους της διατροφής του τέκνου, το δικαστήριο υποχρεούται να λάβει υπόψη το συμφέρον του τέκνου, ώστε το ποσό της διατροφής να είναι επαρκές για τη διασφάλιση της ευνοϊκής σωματικής και πνευματικής του ανάπτυξης. Η διατροφή πρέπει να καλύπτει τις δαπάνες διαβίωσης του τέκνου, ιδίως τις δαπάνες στέγασης, διατροφής, ένδυσης, υπόδησης, φροντίδας και προστασίας, εκπαίδευσης, φοίτησης, αναψυχής, ψυχαγωγίας, καθώς και λοιπές ειδικές ανάγκες του τέκνου. Το ποσό της διατροφής αναπροσαρμόζεται μία φορά ετησίως σύμφωνα με τον δείκτη τιμών καταναλωτή της Σλοβενίας. (Άρθρα 189, 190 και 198 του οικογενειακού κώδικα)

Οι σύζυγοι ή οι σύντροφοι οι οποίοι δεν έχουν τελέσει γάμο έχουν υποχρέωση να συντηρούν τα ανήλικα τέκνα του συζύγου ή του συντρόφου τους με τα οποία συνοικούν, εκτός εάν ο εν λόγω γονέας ή ο άλλος γονέας είναι σε θέση να συντηρεί το τέκνο.

Η υποχρέωση του συζύγου ή του εκτός γάμου συντρόφου παύει με τη λύση του γάμου ή της μη έγγαμης σχέσης συμβίωσης με τη μητέρα ή τον πατέρα του τέκνου, εκτός εάν ο γάμος ή η μη έγγαμη σχέση συμβίωσης λυθεί λόγω θανάτου του γονέα του τέκνου. Σ' αυτήν την περίπτωση, ο επιζών σύζυγος ή εκτός γάμου σύντροφος έχει υποχρέωση να συντηρεί το τέκνο του συζύγου ή συντρόφου του που απεβίωσε, μόνο εφόσον συνοικούσε με το τέκνο κατά τον χρόνο λύσης του γάμου ή της μη έγγαμης σχέσης συμβίωσης (άρθρο 187 του οικογενειακού κώδικα).

Το ενήλικο τέκνο έχει υποχρέωση να συντηρεί τους γονείς του σύμφωνα με τις δυνατότητές του, εφόσον οι γονείς δεν διαθέτουν και δεν είναι σε θέση να αποκτήσουν επαρκή μέσα διαβίωσης, αλλά μόνο για όσο χρόνο το ίδιο το τέκνο συντηρούνταν από τους γονείς του. Το ενήλικο τέκνο δεν υποχρεούται να συντηρεί τον γονέα ο οποίος, χωρίς εύλογη αιτία, δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις διατροφής που υπέχει έναντι του τέκνου. (άρθρο 185 του οικογενειακού κώδικα)

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο σύζυγος που δεν διαθέτει κανένα μέσο διαβίωσης και είναι άνεργος χωρίς δική του υπαιτιότητα έχει το δικαίωμα να ζητήσει διατροφή από τον άλλο σύζυγο στο πλαίσιο της διαδικασίας διαζυγίου, καθώς και μέσω ειδικής αγωγής η οποία πρέπει να ασκηθεί εντός ενός έτους από την οριστική λύση του γάμου.

Διατροφή μπορεί να ζητηθεί μόνον εφόσον οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση διατροφής πληρούνταν κατά τον χρόνο έκδοσης του διαζυγίου και εξακολουθούν να πληρούνται κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης διατροφής από τον σύζυγο. (άρθρο 100 του οικογενειακού κώδικα)

Οι σύζυγοι μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τη διατροφή σε περίπτωση διαζυγίου, υπογράφοντας συμφωνητικό το οποίο περιβάλλεται τον τύπο εκτελεστού συμβολαιογραφικού εγγράφου και καταρτίζεται κατά τη σύναψη του γάμου, κατά τη διάρκεια του γάμου ή κατά τον χρόνο λύσης του γάμου με διαζύγιο. (άρθρο 101 του οικογενειακού κώδικα)

Το ύψος της διατροφής καθορίζεται σύμφωνα με τις ανάγκες του αιτούντος και τις δυνατότητες του υπόχρεου σε διατροφή. Η διατροφή ορίζεται ως μηνιαίο ποσό, το οποίο προκαταβάλλεται, και μπορεί να ζητηθεί από τον χρόνο άσκησης της αγωγής διατροφής. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να καταβληθεί ως εφάπαξ ποσό ή με άλλο τρόπο, εφόσον αυτό δικαιολογείται από ειδικούς λόγους. Ωστόσο, η διατροφή που αποφασίζεται να καταβληθεί κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να περιάγει τον αιτούντα σε σημαντικά δυσμενέστερη θέση από εκείνη στην οποία θα βρισκόταν αν το ποσό της διατροφής προκαταβαλλόταν ως μηνιαίο ποσό, ούτε να επιβαρύνει υπερβολικά τον υπόχρεο διατροφής. (άρθρο 104 του οικογενειακού κώδικα)

Το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση εάν η καταβολή διατροφής στον σύζυγο που τη ζητεί θα ήταν άδικη για τον άλλο σύζυγο λαμβανομένων υπόψη των λόγων που συνέτειναν στο να καταστεί αφόρητη η έγγαμη σχέση, ή αν ο σύζυγος που τη ζητεί διέπραξε ποινικό αδίκημα εις βάρος του άλλου συζύγου ή του τέκνου ή των γονέων του πριν ή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαζυγίου ή μετά την έκδοση του διαζυγίου. (άρθρο 100 του οικογενειακού κώδικα)

Δεν υφίσταται υποχρέωση διατροφής μεταξύ διαζευγμένων εάν η καταβολή της διατροφής θα έθετε σε κίνδυνο την ικανότητά τους να συντηρούν τον εαυτό τους ή τυχόν ανηλικούς έναντι των οποίων υπέχουν υποχρέωση διατροφής βάσει του οικογενειακού κώδικα. (άρθρο 105 του οικογενειακού κώδικα)

Το ποσό της διατροφής αναπροσαρμόζεται μία φορά ετησίως σύμφωνα με τον δείκτη τιμών καταναλωτή της Σλοβενίας. (άρθρο 107 του οικογενειακού κώδικα)

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Η «ένωση συμβίωσης» (življenjska skupnost) αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της έγγαμης σχέσης (άρθρο 3 του οικογενειακού κώδικα). Ως λύση της ένωσης συμβίωσης (prenehanje življenjske skupnosti) ή δικαστικός χωρισμός νοείται η μόνιμη λύση των βασικών στοιχείων των αμοιβαίων σχέσεων που υπάρχουν μεταξύ των συζύγων. Όταν λύεται μια ένωση συμβίωσης, παύουν να υφίστανται η οικονομική ένωση και οι προσωπικοί και συναισθηματικοί δεσμοί μεταξύ των συζύγων, όπως και το κοινό νοικοκυριό κ.λπ.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Η νομοθεσία δεν προβλέπει ειδικές προϋποθέσεις για τον δικαστικό χωρισμό. Τα δικαστήρια αποφαινόμενα σχετικά με τον δικαστικό χωρισμό σε κάθε επιμέρους διαδικασία, ανάλογα με τις περιστάσεις και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εκάστοτε υπόθεσης.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Ο δικαστικός χωρισμός δεν επηρεάζει την ύπαρξη του γάμου· αυτό, συνεπώς, σημαίνει ότι λύεται μόνο η ένωση συμβίωσης και όχι ο γάμος. Για τη λύση του γάμου, απαιτείται να κατατεθεί αίτηση για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου, αίτηση σε συμβολαιογράφο για την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξης για

την επικύρωση του συμφωνίας διαζυγίου ή να κατατεθεί αίτηση διαζυγίου (βλ. σημείο 1). Ο σύζυγος που δεν διαθέτει κανένα μέσο διαβίωσης μπορεί να ζητήσει διατροφή από τον άλλο σύζυγο στο πλαίσιο της διαδικασίας διαζυγίου, καθώς και μέσω ειδικής αγωγής η οποία πρέπει να ασκηθεί εντός ενός έτους από την οριστική λύση του γάμου.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ακύρωση σημαίνει ότι, κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου, δεν συντρέχαν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από τον νόμο για να θεωρηθεί έγκυρος ο γάμος (π.χ. δεν υπήρχε ελεύθερη έκφραση βούλησης, η βούληση εκφράστηκε υπό καθεστώς πλάνης ή απειλής, ο γάμος δεν συνάφθηκε σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία, συνάφθηκε από ανήλικο ή πνευματικά ανίκανο ή προσωρινά πνευματικά ανίκανο πρόσωπο κ.λπ.). Οι έννομες συνέπειες του γάμου παύουν να ισχύουν από την ημέρα της ακύρωσής του.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ο γάμος δεν καθίσταται αυτοδικαίως άκυρος αλλά πρέπει να ακυρωθεί με απόφαση.

Αγωγή ακύρωσης γάμου μπορεί να ασκηθεί από τους συζύγους ή από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον για ακύρωση του γάμου, δηλαδή εάν ο γάμος συνάφθηκε από ανήλικο ή από πνευματικά ανίκανο πρόσωπο, εάν δεν είχε λυθεί προγενέστερος γάμος, εάν ο γάμος συνάφθηκε μεταξύ συγγενών, εάν οποιοσδήποτε από τους συζύγους δεν ήταν παρών κατά την τέλεση του γάμου ή εάν ο γάμος δεν συνάφθηκε με σκοπό τη διατήρηση κοινού νοικοκυριού. Ο εισαγγελέας μπορεί επίσης να κινήσει διαδικασία για τους ανωτέρω λόγους, καθώς και στην περίπτωση γάμου που έχει συναφθεί μεταξύ θετού γονέα και υιοθετημένου τέκνου.

Οποιοσδήποτε από τους συζύγους μπορεί να ασκήσει αγωγή ακύρωσης του γάμου όταν εκλείψει η αιτία της πνευματικής ανικανότητας.

Το δικαίωμα υποβολής αίτησης ακύρωσης του γάμου δεν υπόκειται σε παραγραφή. (άρθρο 48 του οικογενειακού κώδικα)

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Οι έννομες συνέπειες της ακύρωσης του γάμου επέρχονται από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση ακύρωσης καθίσταται τελεσίδικη. Σε περίπτωση ακύρωσης του γάμου, οι διατάξεις που εφαρμόζονται στη διαδικασία διαζυγίου εφαρμόζονται στις περιουσιακές σχέσεις και τα δώρα μεταξύ των συζύγων. (Άρθρα 54 και 55 του οικογενειακού κώδικα)

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Οι διατάξεις του νόμου για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (Zakon o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah), ο οποίος άρχισε να ισχύει τον Ιούνιο του 2008, ρυθμίζουν τη διαδικασία διαμεσολάβησης σε διαφορές αστικού δικαίου, και σε διαφορές στο πλαίσιο εμπορικών, εργασιακών, οικογενειακών και άλλων περιουσιακών σχέσεων που άπτονται αξιώσεων τις οποίες τα μέρη μπορούν ελεύθερα να προβάλουν και να διευθετήσουν με διακανονισμό, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από χωριστή νομοθετική διάταξη για οποιαδήποτε από τις εν λόγω διαφορές. Η λύση του γάμου δεν είναι δυνατή χωρίς παρέμβαση δικαστηρίου· πρέπει να κατατεθεί αίτηση για τη λύση του γάμου με συναινετικό διαζύγιο (βλ. σημείο 1).

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλλονται με την αγωγή;

Σύμφωνα με τον νόμο για την εκούσια δικαιοδοσία, οι διαδικασίες γαμικών διαφορών είναι: οι διαδικασίες για την αναγνώριση της ανυπαρξίας ανυπόστατου γάμου, για την ακύρωση γάμου και τη λύση του γάμου.

Τα **περιφερειακά δικαστήρια** είναι αρμόδια να αποφαίνονται επί των ζητημάτων αυτών σε πρώτο βαθμό (άρθρο 10 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία).

Η διαδικασία για την αναγνώριση της ανυπαρξίας ανυπόστατου γάμου κινείται με την υποβολή αίτησης από πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον ή τον εισαγγελέα.

Η διαδικασία για την ακύρωση γάμου κινείται κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων. Η διαδικασία μπορεί επίσης να κινηθεί κατόπιν αίτησης προσώπου που έχει έννομο συμφέρον ή του εισαγγελέα, εφόσον η δυνατότητα αυτή προβλέπεται στον οικογενειακό κώδικα.

Η διαδικασία για τη λύση του γάμου κινείται κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων.

Η διαδικασία για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου κινείται κατόπιν αίτησης που κατατίθεται και από τους δύο συζύγους. Εάν κατατεθεί αίτηση για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου και ένας από τους συζύγους αποσύρει την αίτηση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, το δικαστήριο διακόπτει τη διαδικασία. (άρθρο 81 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία).

Όσον αφορά το περιεχόμενο της αίτησης στις γαμικές διαφορές, ο νόμος για την εκούσια δικαιοδοσία προβλέπει ότι η αίτηση που κατατίθεται στο πλαίσιο γαμικής διαφοράς πρέπει να περιέχει και το αίτημα επί του οποίου πρέπει να αποφανθεί το δικαστήριο. Η αίτηση για τη λύση του γάμου πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών σχετικά με τη λήψη συμβουλευτικής υποστήριξης, εάν ο οικογενειακός κώδικας προβλέπει ότι πριν από την έναρξη της διαδικασίας ο αιτών πρέπει να λάβει τέτοια υποστήριξη. (άρθρο 82 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία).

Συναινετικό διαζύγιο: Το δικαστήριο διατάσσει τη συναινετική λύση του γάμου υπό την προϋπόθεση ότι οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με σημαντικά, από νομικής άποψης, ζητήματα, και έχουν υποβάλει συμφωνητικό που ρυθμίζει τη φροντίδα, την ανατροφή και τη συντήρηση τυχόν τέκνων του ζεύγους, καθώς και σχετικά με την επικοινωνία των τέκνων με τους γονείς, και εφόσον έχουν επίσης υποβάλει, με τη μορφή εκτελεστής συμβολαιογραφικής πράξης, συμφωνητικό σχετικά με τη διανομή της κοινής τους περιουσίας, το οποίο καθορίζει ποιος από τους δύο θα παραμείνει στην οικία του ζεύγους ή θα καταστεί ένοικος αυτής, και σχετικά με τη διατροφή του συζύγου που δεν διαθέτει ίδια μέσα διαβίωσης και είναι άνεργος χωρίς δική του υπατιότητα. Πριν από την έκδοση του διαζυγίου, το δικαστήριο πρέπει να κρίνει αν η συμφωνία μεταξύ των συζύγων διασφαλίζει τη φροντίδα, την ανατροφή και τη συντήρηση τυχόν κοινών τέκνων του ζεύγους, καθώς και την επικοινωνία μεταξύ των τέκνων και των γονέων με γνώμονα το συμφέρον των τέκνων. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η συμφωνία των συζύγων δεν είναι προς το συμφέρον των τέκνων, απορρίπτει την αίτηση για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου. (άρθρο 96 του οικογενειακού κώδικα)

Διαζύγιο βάσει συμφωνίας ενώπιον συμβολαιογράφου: Εάν δύο σύζυγοι οι οποίοι δεν έχουν κοινά τέκνα επί των οποίων ασκούν γονική μέριμνα, επιθυμούν τη λύση του γάμου και καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τη διανομή της κοινής τους περιουσίας, με την οποία καθορίζεται ποιος από τους δύο θα παραμείνει στη συζυγική οικία ή θα καταστεί ένοικος αυτής, και σχετικά με τη διατροφή του συζύγου που δεν διαθέτει μέσα διαβίωσης και είναι άνεργος χωρίς δική του υπατιότητα, προσέρχονται σε συμβολαιογράφο ο οποίος καταρτίζει συμβολαιογραφική πράξη που ενσωματώνει τη συμφωνία τους για τη λύση του γάμου. Ο γάμος λύεται με την υπογραφή της συμβολαιογραφικής πράξης. Η πράξη αυτή αποτελεί τη νομική βάση για την καταχώριση του διαζυγίου στο ληξιαρχείο. Ο συμβολαιογράφος αποστέλλει την πράξη στη διοικητική μονάδα, η οποία καταχωρίζει το διαζύγιο στο ληξιαρχείο εντός οκτώ ημερών από την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ενώπιον του συμβολαιογράφου. (άρθρο 97 του οικογενειακού κώδικα)

Διαζύγιο: Σε περίπτωση που η εξακολούθηση της έγγαμης σχέσης έχει, για οποιονδήποτε λόγο, καταστεί «αφόρητη», οποιοσδήποτε από τους συζύγους μπορεί να καταθέσει αίτηση διαζυγίου. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών σχετικά με τη λήψη συμβουλευτικής υποστήριξης, εάν ο οικογενειακός κώδικας προβλέπει ότι πριν από την έναρξη της διαδικασίας ο αιτών πρέπει να λάβει τέτοια υποστήριξη. (άρθρο 82 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία, άρθρο 98 του οικογενειακού κώδικα).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Το δικαστήριο απαλλάσσει εν μέρει ή πλήρως έναν διάδικο από την υποχρέωση καταβολής δικαστικών τελών εάν η καταβολή τους θα συνεπαγόταν σημαντική μείωση των διαθέσιμων χρηματικών πόρων για τη διαβίωση τόσο του ιδίου όσο και των μελών της οικογένειάς του. Οι αλλοδαποί πολίτες απαλλάσσονται από την καταβολή δικαστικών τελών, εφόσον αυτό προβλέπεται από διατάξεις διεθνούς συνθήκης ή εφόσον πληρούται ο όρος της αμοιβαιότητας, [άρθρα 10 και 11 του νόμου για τα δικαστικά τέλη (Zakon o sodnih takсах, ZST-1)].

Οι διάδικοι δικαιούνται να υποβάλουν αίτηση για τη χορήγηση νομικής συνδρομής για την κάλυψη των εξόδων για τις αμοιβές δικηγόρου και πραγματογνωμόνα· η απόφαση σχετικά με τη χορήγηση νομικής συνδρομής λαμβάνεται από το περιφερειακό δικαστήριο του τόπου κατοικίας του αιτούντος. Στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, το δικαστήριο αξιολογεί τα κριτήρια (π.χ. ουσιαστικά, οικονομικά) λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του νόμου περί νομικής συνδρομής (Zakon o brezplačni pravni pomoči).

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Κατά απόφασης που εκδόθηκε σε γαμική διαφορά είναι δυνατή η άσκηση έφεσης ενώπιον ανώτερου δικαστηρίου (višje sodišče).

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο μπορεί να τροποποιήσει ή να ακυρώσει προηγούμενη απόφαση κατόπιν αίτησης που ασκείται εμπρόθεσμα, εάν αυτό δεν θίγει τα δικαιώματα άλλων προσώπων που στηρίζονται σ' αυτήν την απόφαση ή εάν τα πρόσωπα αυτά συναινούν στην τροποποίηση ή την ακύρωση.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, οι δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε άλλο κράτος μέλος αναγνωρίζονται χωρίς καμία διαδικασία.

Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση δικαστικής απόφασης. Στην περίπτωση αυτή, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να υποβάλει αίτηση για την κήρυξη της εκτελεστότητας στο αρμόδιο περιφερειακό δικαστήριο της Σλοβενίας.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Η διαδικασία υποβολής αίτησης διέπεται από τη νομοθεσία της Σλοβενίας.

Ο διάδικος που ζητεί ή αμφισβητεί την αναγνώριση δικαστικής απόφασης ή υποβάλλει αίτηση κήρυξης της εκτελεστότητας, υποχρεούται να υποβάλει τα εξής: αντίγραφο της απόφασης το οποίο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·

πιστοποιητικό, σε τυποποιημένο έντυπο, που αφορά τη δικαστική απόφαση επί της γαμικής διαφοράς.

16 Ποιο δικαίωμα εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 (κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα) εφαρμόζονται κατά κύριο λόγο και άμεσα σε υποθέσεις διεθνούς δικαιοδοσίας που αφορούν υπηκόους ή μόνιμους κατοίκους των κρατών μελών της ΕΕ.

Εάν αμφότεροι οι σύζυγοι είναι υπήκοοι διαφορετικών χωρών κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής, εφαρμόζονται σωρευτικά οι νομοθεσίες των χωρών των οποίων είναι υπήκοοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του σλοβενικού εθνικού δικαίου [άρθρο 37 παράγραφος 2 του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και διαδικασίας (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku)].

Σε περίπτωση που η λύση του γάμου δεν είναι δυνατή βάσει των νομοθετικών διατάξεων των χωρών των οποίων είναι υπήκοοι οι σύζυγοι, εφαρμόζεται για τη λύση του γάμου το δικαίωμα της Σλοβενίας, εφόσον ένας εκ των συζύγων ήταν μόνιμος κάτοικος της Σλοβενίας κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής.

Εάν ένας εκ των συζύγων είναι υπήκοος της Σλοβενίας αλλά δεν έχει μόνιμη κατοικία στη Σλοβενία, και ο γάμος δεν μπορεί να λυθεί δυνάμει της διάταξης του άρθρου 37 παράγραφος 2 του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και διαδικασίας, για τη λύση του γάμου εφαρμόζεται το δικαίωμα της Σλοβενίας.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [H Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 10/08/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.